

Sauli Uhlgren: Kuolema kulkee yöllä (Kripo 5)

Arvostelu: Vesa A. Korhonen

Paikallisesta kirjastosta sattui silmään tutun värinen kirjanselkä, joten pitihän se lukea. Eikä ollut huono kokemus. Tiivistunnelmainen tarina, jossa lukijan mielessä pyörivä "kuka"-kysymys vaihtuu jo melko varhaisessa vaiheessa kysymykseen "miksi", liittyen aina sekä itse tekoon että teon tapaan. Sauli itse näkyy tämän palstan aivan ensimmäisessä keskustelussa todenneen novellistilla olevan novellistin tavan kirjoittaa lyhyitä romaaneja. Tässä tämä strategia toimii hyvin. Kaikki on paikallaan sopivan kokoisena. Poliisityön pakolliset harharetketkin mahtuvat mukaan. Aivan viimeinen loppu ehkä jotenkin karkaa ainakin tämän lukijan käsistä, äkkiä kaikki onkin ohi. Hieman sama tunne kuin tuli Altaat-kirjan lopussa.

Tapahtumapaikka, Kallaveden oma helmi eli Kuopio, on selvästi yksi tarinan päähenkilöistä. Tämä tulee hienosti esille esimerkiksi sen kahdella jalalla kävelevän päähenkilön viettäessä vapaapäiväänsä kunnonkohotuksen parissa ympäri kaupunkia. Väinölänniemi heräsi omissa muistikuvissa eloon tekstin mukana. En ehkä kuitenkaan suosittelisi tätä turistille kaupunkioppaaksi, kuten Savon Sanomat on tehnyt.

Maantieteen kautta toisaalta jää ihmettelemään, että se "hän", joka tarinassa aina välillä on mukana, on melkoisen vikkela kintuistaan ja kaikin puolin kovakuntoinen. Liikutaan melko nopeasti kohtuullisen suurella alueella ilman erityisiä kulkuneuvoja.

Kripo-sarjan tunnuksena oleva standardiväritys on varmaan mielipiteitä herättävä. Mutta tehokkaasti se teki tehtävänsä erottamalla hyllystä. Kansissa (kukahen nekin lienee tehnyt... :-)) on kuin salaperäistä "häntä" kuvaamassa käytetty varjokuvaa, jonka luulen olevan kirjoittajan kuvasta muokattu. Jos näin on, niin mielenkiintoinen yksityiskohta muiden joukossa!